

přednášky zabývala se konvencí o mezinárodním režimu železničním, uzavřenou pod záštitou Společnosti Národů na druhé všeobecné dopravní konferenci členů Společnosti Národů, konané v prosinci 1920. Vylíčil hlavní zásady této konvence, vztahující se na všechny stránky a obory mezinárodní dopravy, ocenil přednášející její význam jakožto první sumární kodifikace mezinárodních práv a závazků ve příčině provádění mezinárodní přepravy, zakládajících se dosud jen na právu zvykovém anebo na úmluvách mezi správami drah.

Přednášky Právnické jednoty v jarním období 1926 konají se vždy ve čtvrtek o 18. hodině v Karolinu (Praha I., Ovocný trh č. 3), v posluchárně čís. I., a to:

dne 22. dubna přednáška Antonína Hartmanna, sekčního šefa v ministerstvu spravedlnosti: Prováděcí nařízení k jazykovému zákonu;

dne 29. dubna přednáška dr. Františka Kronbergra, okresního soudce u zemského trestního soudu v Praze: O postavení státního zástupce v přípravném vyhledávání. (Společně s Československou společností pro právo trestní.)

Dr. Bohumil Kučera, t. č. II. jednatel.

Z francouzského soudního humoru. Minulého roku byl v Paříži projednáván složitý porotní případ. Soud vyslyšel svědka, jenž vypovídal jinak než při dřívějším výslechu. Obžaloba ho sváděla na nepravou cestu. »Buďte klidný.« pravil předseda k obhájci. »Člověk se snadno zmýlí. Byl bych dnes ráno přísahal, že jsem vzal hodinky s sebou, ale právě nyní jsem zpozoroval, že zůstaly v koupelně.« Jednání pokračovalo a skončilo. Večer přišel předseda domů. Hospodyně ho přivítala se smíchem. »Co to pána napadlo poslati pět nebo šest osob pro hodinky?« »Jakže?« zvolal předseda zděšeně. »Ovšem. Jedná osoba by byla stačila. Dala jsem je prvnímu, jenž řekl: »Pán mne posílá pro hodinky, které nechal v koupelně. Hodinky tani skutečně byly . . .« Předseda již nikdy hodinek nespátřil. (Revue de droit pénal et de criminologie 1925.)